SkÃ³t FÃ¶ldÃ¶n

by SarkanyFanLillia12

Category: Brave, 2012, How to Train Your Dragon
Genre: Adventure, Drama
Language: Hungarian
Characters: Hiccup, Merida, OC, Toothless
Status: In-Progress
Published: 2014-09-08 16:47:38
Updated: 2014-09-08 16:47:38
Packaged: 2016-04-26 20:58:24
Rating: K+
Chapters: 1
Words: 2,866
Publisher: www.fanfiction.net
Summary: Hablaty viharba keveredik, mikor Ã©pp egy fontos talÃ¡lkozÃ³ra igyekszik. Ã•gy talÃ¡lkozik a MacGuffinookkal, akik viking lÃ©te miatt az Ãºjabb hÃ¡borÃº hÃ-rnÃ¶ke kÃ©nt tekintenek rÃ¡ Ã©s fogolykÃ©nt Dunbrochba viszik. Azonban lehet hogy az ellensÃ©gnek hitt fogvatartott lesz a megmentÅ‘je a kirÃ¡lysÃ¡gnak az igazi gonosszal szemben, aki Ã©pp a hatÃ¡rok felÃ© tart.

SkÃ³t FÃ¶ldÃ¶n

Figyelem!

**Az iromÃ¡ny angol nyelvÅ± szÃ¶veget tartalmaz!
>Aki jÃ¡rtasabb a tÃ¶rtÃ©nelemben tekintsen el nyelvjÃ¡rÃ¡si hibÃ¡tÃ³l.
(Kis tÃ¶rtÃ©nelem lecke) A 10. szÃ¡zadi skÃ³tok â€žskÃ³t gael" nyelven beszÃ©ltek, Ã©s mivel lefordÃ-tani Ãºgy hogy mÃ©g Ã©rtelmes is legyen, hÃ¡t elÃ©g macerÃ¡s lett volna, de akkor is csak valami Ã©rtelmetlen katyvasz lett volna belÅ‘le. EzÃ©rt maradtam inkÃ¡bb az angolnÃ¡l.
>A kÃ¼lfÃ¶ldi pÃ¡rbeszÃ©dek fordÃ-tÃ¡sÃ¡t a lap aljÃ¡n talÃ¡ljÃ¡tok.
MegÃ©rtÃ©setek kÃ¶szÃ¶nÃ¶m!
>JÃ³ szÃ³rakozÃ¡s!

Egy fÅ‘nÃ¶k Ã©tele sosem kÃ¶nnyÅ±, mÃ©g a bÃ©ke idejÃ©n se. Te felelsz a nÃ©pedÃ©rt, a biztonsÃ¡gukÃ©rt. Minden pillanatban kÃ©szen kell Ã¡llnod, hogy megoldj egy feladatot vagy kibÃ©kÃ-ts kÃ©t veszekedÅ‘ vikinget. Ha egy viszonylag kis tÃ¶rzs vezÃ©rÃ©nek lenni is ilyen nehÃ©z, milyen lehet egy kirÃ¡ly Ã©lete, aki nem csak 100-150 emberÃ©rt felelÅ‘s, hanem tÃ¶bb ezerÃ©rt. KimerÃ-tÅ‘ lehet, de valakinek ezt is meg kell csinÃ¡lnia.

- Ki kellett volna kerÃ¼lnÃ¼nk ezt a vihart, nem pedig belerepÃ¼lni. Mit gondolsz, pajti, nagyon messzire keveredtÃ¼nk az eredeti ÃºtvonaltÃ³l? â€“ prÃ³bÃ¡ltam tÃºlkiabÃ¡lni a vihar zajÃ¡t, de a hangom Ã-gy is alig jutott el Fogatlanig, aki horkantva hÃ¡tra fordult. â€“ Nem tudod, mi? â€“ KÃ¶rÃ¼lÃ¶ttÃ¼nk minden fekete vagy

szÃ¼rke volt. VillÃ¡mok cikÃ¡ztak minden fele Ã©s egyre kÃ¶zeledtek felÃ©nk.
>- Ki kell jutnunk innen! â€“ Ã¼vÃ¶ltÃ¶ttem, majd sÃ¡rkÃ¡ny barÃ¡tom megprÃ³bÃ¡lt alÃ¡ereszkedni. Ekkor egy villÃ¡m csapott le Ã©pp mellettÃ¼nk, szerencsÃ©re sikeresen kikerÃ¼ltÃ¼k, azonban tÃ¡rsait hozzÃ¡nk vonzotta a pÃ³tfarok fÃ©m rÃ©szei. Ãœgyes manÅ‘vereink ellenÃ©re egyik menkÅ‘csapÃ¡s eltalÃ¡lta a redÅ‘ket. Az pedig tovÃ¡bb vezette belÃ©nk. FÃ¡jdalmasan Ã¶sszerezzentÃ¼nk, majd a vÃ-z felÃ© kezdtÃ¼nk zuhanni. Mikor Fogatlannal Ã©szbe kaptunk, mÃ¡r tisztÃ¡n lÃ¡tszott alattunk a tajtÃ©kzÃ³, mÃ©lykÃ©k tenger. Az Ã©jfÃºriÃ¡m megprÃ³bÃ¡lt ugyan szÃ©ttÃ¡rt szÃ¡rnyaival lassÃ-tani rajtunk, de a szÃ©l folyton kicsÃºszott alÃ³lunk. Akkor vettem csak Ã©szre, hogy egy hajÃ³ szintÃ©n a viharban rekedt. MÃ-g Ã©n erre figyeltem, sÃ¡rkÃ¡nytÃ¡rsam kirÃ¡ntott a nyeregbÅ‘l Ã©s kÃ¶rbezÃ¡rt szÃ¡rnyaival. Nem sokkal az ismeretlen hajÃ³ mellett csapÃ³dtunk a fagyos vÃ-zbe. Ã‰n mÃ©g lÃ¡ttam, ahogy a fedÃ©lzetre hÃºznak, de szinte azonnal eszmÃ©letemet vesztettem.<p>

-â€¦A vikingâ€¦ What's he doing so far on the sea? â€¦on the Back of dragon? ...iâ€“ alig hallottam belÅ‘le valamit. KÃ¡bÃ¡n Ã©bredeztem Ã©s halkan felnyÃ¶gtem, ahogy megprÃ³bÃ¡ltam felÃ¼lni. Hasogatott a fejem, szÃ©dÃ¼ltem Ã©s alig Ã©rzÃ©keltem mi folyik kÃ¶rÃ¼lÃ¶ttem. Mikor mÃ¡r nagyjÃ¡bÃ³l magamhoz tÃ©rtem meglÃ¡ttam a mÃ©g szendergÅ‘ barÃ¡tomat a padlÃ³n lÃ©vÅ‘ vaskampÃ³khoz kÃ¶tÃ¶zve. â€“ Fogatlan! â€“ kiÃ¡ltottam fel aggodalmasan. De ekkor vettem csak Ã©szre, hogy kezeimet az Ã¡rbocrÃºdhoz kÃ¶tÃ¶ztÃ©k. MegprÃ³bÃ¡ltam kiszabadulni, sikertelenÃ¼l.
>- He woke up!iiâ€“ szÃ³lt egy hang a kÃ¶zelembÅ‘l. Sietve kapkodtam ide-oda a fejemet. MindenfelÃ© nagydarab, tÃ³gÃ¡t viselÅ‘ emberek sÃ¼rÃ¶gtek-forogtak. VakÃ-tÃ³an tÅ±zÃ¶tt a nap a vadul kÃ©k Ã©gen, azt hittem megsÃ¼lÃ¶k a fekete ruhÃ¡mban. HÃ¡t igen, mÃ¡r nem Hibbanton vagyunk. MÃ¶gÃ©m tekintve megpillantottam egy fÃ©rfit, aki Ã©pp felÃ©m sÃ©tÃ¡lt, majd mikor odaÃ©rt hozzÃ¡m leguggolt, hogy egy szemmagassÃ¡gban legyen velem, Ã©n kihÃºztam magam, hogy komolyabbnak tÅ±njek. _Lehet, hogy tÃ¶rzsfÅ‘nÃ¶k vagyok, de az Å‘ szemÃ¼kben nem nagyon tÅ±nhetek valami nagyon nagy vezÃ©rnek. _
>- Well, viking on back of dragon, do you want to win the war with this, kid?â€“ mutatott Fogatlan felÃ© - And are you the messenger?iii- mondta gÃºnyos hangvÃ©tellel, de egy olyan nyelven beszÃ©lt, amit nem Ã©rtettem. Ã•gy csak azt vettem le, hogy gÃºnyolÃ³dik rajtam. Ã–sszehÃºztam a szemÃ¶ldÃ¶kÃ¶met Ã©s vÃ©gig nÃ©ztem a fÃ©rfin.<p>

Az alak a legÃ©nysÃ©ghez hasonlÃ³ sÃ¶tÃ©tzÃ¶ld kockÃ¡s tÃ³gÃ¡t viselt, harsÃ¡ny zÃ¶ld hosszÃº ujjÃº pÃ³lÃ³t, barnÃ¡s zÃ¶ldes rÃ¶vid ujjÃº szegecses felsÅ‘t Ã©s egy barna csizmÃ¡t. SzÃ¶kÃ©s haja kÃ©t rÃ¶vid copfba volt kÃ¶tve, ugyanÃ-gy bajusza, dÃºs szakÃ¡lla szabadon hagyva. AprÃ³ szeme eltÅ±nt vaskos szemÃ¶ldÃ¶ke alatt, hasonlÃ³kÃ©pp rÃ¶vid lÃ¡bai a hatalmas termete alatt. Gyorsabban, feszÃ¼ltebben vettem a levegÅ‘t Ã©s egyenesen a fÃ©rfi szemÃ©be nÃ©ztem. Egy darabig kiÃ©lezÅ‘dÃ¶tt csÃ¶nd telepedett kÃ¶zÃ©nk, mikor Å‘ sÃ³hajtva felÃ¡llt, Ã©n kÃ¶vettem a szememmel. Kiegyenesedett Ã©s lenÃ©zett rÃ¡m.
>- Sure, you don't understand what I say. Your type is just good at war and fight.ivâ€“ szavait ugyan mÃ©g mindig nem Ã©rtettem, de Ã©reztem a megvetÃ©st a hangjÃ¡n.
- Although You are quite scrawny to be a Viking, right?v â€“ nÃ©zett a tÃ¶bbiek felÃ©, akik felnevettek a mondat hallatÃ¡n, ezt mÃ¡r vidÃ¡mabban mondta, gondolom rajtam viccelÅ‘dik. _Ha ennyire nem tetszem nekik, akkor miÃ©rt hÃºztak ki a tengerbÅ‘l Ã©s egyÃ¡ltalÃ¡n kik lehetnek ezek?_ A fÃ©rfi

legÃ©nysÃ©gÃ©hez fordultâ€¦
>- Well, now go back to Dunbroch, - kiÃ¡ltotta â€“the Queen will be satisfied with our exceptional prey!vi â€“ lenÃ©zÅ‘en ismÃ©t felÃ©m tekintett, majd vissza az embereihez. â€“ Yes, Lord MacGuffin! â€“ hallatszott egy hang a tÃ¡volbÃ³l. SzÃ³val Lord MacGuffinnak hÃ-vjÃ¡k.

_Dunbrochâ€¦ honnan olyan ismerÅ‘s ez a nÃ©v? Mindegy, most nem ezzel kell foglalkoznom, hanem azzal hogy minÃ©l elÅ‘bb kijussunk innen. Forogjon az agyad Hablaty, gyorsan ki kell talÃ¡lnod valamit. EgyrÃ©szt Fogatlan miatt, mÃ¡srÃ©szt KÃ¡mikÃ¡zi miatt. Sosem volt az a tÃ¼relmes fajta, hÃ¡t mÃ©g egy ilyen napom, mint a maiâ€¦ _- hÃ¡tra tekintettem Fogatlanra. LÃ¡tszÃ³lag nincs nagyobb sÃ©rÃ¼lÃ©se. Ekkor megakadt a szemem a pÃ³t redÅ‘kÅ‘n. A rudak elferdÃ¼ltek, a vÃ¶rÃ¶s szÃ¶vetdarab maradvÃ¡nyai szÃ©tszaggatva csÃ¼ngtek a fÃ©mcsÃ¶veken. Az Ã¶sszekÃ¶tÅ‘ kÃ¶tÃ©l is elszakadt â€“ _Azzal nem jutunk tÃºl messzire innen. RemÃ©lem Fogatlannak nem lett tÃºl nagy bajaâ€¦ Ha a szÃ¡rny tropa, akkor talÃ¡n a hajÃ³ csÃ³nakjain elmehetnÃ©k. â€“ _keresni kezdtem az emlÃ-tett ladikokat. Hamar meg is talÃ¡ltam Ã‘ket. Ã•m csalÃ³dnom kellett, mert vagy 10 ember keze kellett volna, hogy mozgÃ¡sra bÃ-rjam. â€“ _MÃ¡r messze jÃ¡rhatunk a SzigetvilÃ¡gtÃ³l Ã©s a sÃ¡rkÃ¡ny lakta terÃ¼letektÅ‘l. Nem hiszem, hogy bÃ¡rki is reagÃ¡lna a hÃ-vÃ³ szÃ³ra. Ãšgy lÃ¡tszik meg kell vÃ¡rnunk, mÃ-g kiÃ©rÃ¼nk a partra Ã©s majd akkor kiokoskodni valamit a szÃ¶kÃ©sre. Ott tÃ¶bb lehetÅ‘sÃ©gÃ¼nk lesz erre._

Ekkor egy ismerÅ‘s hang csapta meg a fÃ¼lemet, ezer kÃ¶zÃ¼l is felismernÃ©m. Fogatlan Ã©bredt fel Ã©s nem repesett az Ã¶rÃ¶mtÅ‘l, mikor rÃ¡eszmÃ©lt, hogy lekÃ¶tÃ¶ztÃ©k, hÃ¡t mÃ©g annak mikor engem meglÃ¡tott a rÃºdhoz kÃ¶tÃ¶zve. KapÃ¡lÃ³dzott, prÃ³bÃ¡lt ki szabadulni, a farkÃ¡val fejbe is vÃ¡gott pÃ¡r embert, de lefogtÃ¡k.

>- Fogatlan, fejezd be! â€“ kiÃ¡ltottam felÃ© â€“ Most semmit sem tudunk tenni! â€“ nyÃ¼szÃ-tve felÃ©m fordult â€“ Ne aggÃ³dj pajti, nem lesz semmi baj, Ã-gÃ©rem. â€“ megnyugodott Ã©s abba hagyta a mocorgÃ¡st. Amint levette rÃ³lam a tekintetÃ© arcomrÃ³l egy pillanat alatt lehervadt a mosoly, s helyette mogorva Ã¡brÃ¡zatot vett. Ah, mikor kÃ¶tÃ¼nk mÃ¡r ki! GyÅ±lÃ¶lÃ¶m Ã-gy lÃ¡tni Fogatlant. â€“ mÃ©rgelÅ‘dtem magamban.

PÃ¡r Ã³rÃ¡ja mÃ¡r hajÃ³ztunk mikor meguntam a sajÃ¡t gondolataimat Ã©s az Ã³ceÃ¡n zÃºgÃ¡sÃ¡t. FÃ©lig kiabÃ¡lva megszÃ³laltam â€“ HÃ©, csak Ãºgy megjegyeznÃ©m, hogy nincs valami jÃ³ vendÃ©gszeretetek. â€“ pÃ¡ran felÃ©m nÃ©ztek, de rÃ¶gtÃ¶n vissza is tÃ©rtek sajÃ¡t dolgukhoz. â€“ Komolyan, hÃ¡lÃ¡s vagyok, hogy kihÃºztatok a vÃ-zbÅ‘l, de miÃ©rt kellett lekÃ¶tÃ¶zni? Ãšgy nÃ©zek Ã©n ki, mint aki egy mozdulattal a fÃ¶ldre terÃ-tene titeket? â€“ szintÃ©n semmi vÃ¡lasz â€“ Ha eddig mÃ©g nem jÃ¶ttetek volna rÃ¡ a tÃ¡skÃ¡m tartalmÃ¡bÃ³l, mert nem Ã©rtitek a nyelvem, mint ahogy Ã©n a tiÃ©teket, akkor elmondanÃ¡m, hogy semmi Ã¡rtÃ³ szÃ¡ndÃ©kunk nincs a nÃ©petekkel szemben, ha meg megszegtÃ¼k valami tÃ¶rvÃ©nyeteket, azÃ©rt visztek most oda ahova, akkor bocsÃ¡nat nem tudtuk! BÃ¡rmi is tettÃ¼nk. â€“ kis szÃ¼net â€“ HellÃ³! â€“ felkiÃ¡ltottam vÃ©gÃ¼l elkeseredve, majd nagyot sÃ³hajtva nyugalomra intettem magamâ€“ Ã•, mit erÅ‘lkÃ¶dÃ¶m, Ãºgysem Ã©rtenekâ€¦ vagy figyelnek.

- Land!vii â€“ kiÃ¡ltotta egy ember. MegprÃ³bÃ¡ltam megfordulni Ã©s feljebb nyÃºjtÃ³zni, hogy lÃ¡ssam, hovÃ¡ Ã©rkeztÃ¼nk. Egy meredek sziklÃ¡kkal hatÃ¡rol Ã¶bÃ¶lbe Ã©rtÃ¼nk, ahol mÃ¡r lÃ¡tszott a lankÃ¡sabb dombba Ã©pÃ-tett stÃ©g. MÃ¡s kÃ¶rÃ¼lmÃ©nyek kÃ¶zt

fensÃ©ges lÃ¡tvÃ¡nyt nyÃºjtott volna. A hajÃ³ lehorgonyzott a kikÃ¶tÅ‘l nem messze, Ã©s egy kisebb ladikba vittek Engem Ã©s Fogatlant, aki dÃ¼hÃ¶sen kapÃ¡lÃ³dzott, ahogy tudott, de jÃ³l lekÃ¶tÃ¶ztÃ©k, Ã-gy esÃ©lye sem volt kiszabadulni. Ã‰n sem hagytam magam, de hÃ¡t tudjÃ¡tok mennyi esÃ©lyem volt velÃ¼k szemben, megkÃ¶tÃ¶zve. Lassan beÃ©rtÃ¼nk a mÃ³lÃ³hoz, majd Fogatlant egy korlÃ¡t nÃ©lkÃ¼li szekÃ©rre erÅ‘sÃ-tettÃ©k Ã©s felvezettek a szigetre. Egy hatalmas kÅ‘falhoz Ã©rtÃ¼nk, ami egy vÃ¡rat hatÃ¡rolt. MindenfelÃ© emberek, akik megrÃ©mÃ¼ltek a viking Ã©s a fekete sÃ¡rkÃ¡ny lÃ¡ttÃ¡n. BÃ¡r inkÃ¡bb csak Fogatlan miatt. Nem hiszem, hogy annyira rÃ©misztÅ‘ lÃ¡tvÃ¡nyt nyÃºjtottam volna. Az asszonyok idegesen sugdolÃ³zni kezdtek, a fÃ©rfiak pedig magabiztosan fogtÃ¡k a fegyvernek alkalmatos dolgaikat a kezÃ¼kben. VasvillÃ¡t, lapÃ¡tot, lÃ¡ndzsÃ¡t, kÃ©st, botot. FapofÃ¡val nÃ©ztem kÃ¶rbe a vÃ¡rudvarban. Az emberek egy rÃ©sze talÃ¡n mÃ©g nÃ¡lam is sovÃ¡nyabb volt, a nÅ‘k egyszÃ-nÅ± hosszÃº szoknyÃ¡s ruhÃ¡kat viseltek Ã©s kendÅ‘t a fejÃ¼kÃ¶n, szinte semmilyen dÃ-szÃ-tÅ‘ elem nem volt rajtuk. FurcsÃ¡lltam is, mert nÃ¡lunk Ã¡ltalÃ¡ban mindenâ€¦ hajmeresztÅ‘bbâ€¦ mÃ-g itt minden olyan letisztult Ã©s egyszerÅ±. A fÃ©rfiak hasonlÃ³ tÃ³gÃ¡kat viseltek, mint Lord MacGuffin Ã©s legÃ©nysÃ©ge, egysÃ©ges kÃ©k-vÃ¶rÃ¶s kockÃ¡s mintÃ¡val. _Fura. Itt minden fÃ©rfi szoknyÃ¡t hord? JÃ³, nÃ¡lunk is hordanak, de mi legalÃ¡bb veszÃ¼nk alÃ¡ nadrÃ¡got. Ã‰s mÃ©g mi vagyunk a barbÃ¡rok._ Ekkor meglÃ¡ttam egy zÃ¡szlÃ³fÃ©lesÃ©get, amin mintha hÃ¡rom medve kergetÅ‘zÃ¶tt volna. Eszembe jutott miÃ©rt is volt olyan ismerÅ‘s a Dunbroch szÃ³, KalmÃ¡r Johann mesÃ©lt rÃ³la egyik rÃ©gi tÃ¶rtÃ©netÃ©ben. _Persze a skÃ³t kirÃ¡lysÃ¡g! A vikingek elleni hÃ¡borÃº utÃ¡n alakult. MÃ¡r Ã©rtem miÃ©rt ilyen ellensÃ©gesek. Azt hiszik hadÃ¼zenetet hoztam. RemÃ©lem, akad itt valaki, aki beszÃ©li a nyelvem, kÃ¼lÃ¶nben nagyon rÃ¡fÃ¡zunkâ€¦ ha elÅ‘tte ki nem szabadÃ-tom magunkat._

SzÃ¶kÃ©si lehetÅ‘sÃ©ge utÃ¡n kutattam. _Ha oda tudnÃ¡m terelni Å‘ket ahhoz a tuskÃ³hoz, akkor kigÃ¡ncsolhatnÃ¡m ezt a kettÅ‘t Ã©s a karddal elvÃ¡ghatnÃ¡m a kÃ¶telet, rÃ¡adÃ¡sul vÃ©dhetnÃ©m magam._ Ez a tervem rÃ¶gtÃ¶n szertefoszlott, mivel egy ember felvette a kardot Ã©s rÃ¡tÃ¡maszkodott a kivÃ¡gott fa maradvÃ¡nyÃ¡ra. _Vagy nemâ€¦ Mi van mÃ©g itt? Az a cÃ¶lÃ¶p elÃ©g ingatagon Ã¡ll, talÃ¡n ha kidÃ¶ntenÃ©m, a fatetÅ‘ rÃ¡juk dÅ‘lne, Ã©n pedig felszedhetnÃ©m azt a vasvillÃ¡t, majdâ€¦ _A szÃ³ban forgÃ³ helyre egy lovat vezettek be, azt meg nem akartam, hogy szegÃ©ny pÃ¡rÃ¡t is maga alÃ¡ temesse a fa. Benne nagyobb kÃ¡rt tenne, mint ezekben a skÃ³tokban.

MÃ-g Ã©n elmeredtem gondolataimban Ã©s mikÃ¶zben mindegyik menekÃ¼lÃ©si kÃ-sÃ©rletemet meggÃ¡tolta valami, fogva tartÃ³immal beÃ©rtÃ¼nk egy nagy terembe, tÃ©rdre kÃ©nyszerÃ-tettek, Fogatlant pedig flegmÃ¡n mellÃ©m hajÃ-tottÃ¡k.
>- Ne aggÃ³dj, pajti! Minden rendben lesz. â€“ suttogtam oda barÃ¡tomnak Ã©s nyugtatÃ³an rÃ¡mosolyogtam. BaloldalrÃ³l halk lÃ©ptek zaja hallatszott. Egy alacsony nÅ‘ Ã©s egy nagydarab fÃ©rfi jelent meg a lÃ©pcsÅ‘ tetejÃ©n. A fÃ©rfi tekintetÃ©ben egyarÃ¡nt lÃ¡ttam haragot Ã©s fÃ©lelmet, mÃ-g a nÅ‘Ã©ben csak aggodalmat. -ValÃ³szÃ-nÅ±leg a vÃ¡r ura Ã©s asszonya. â€“ gondoltam magamban. Az asszonysÃ¡g ruhÃ¡zata hasonlÃ³ volt a kinti hÃ¶lgyekÃ©hez, de sokkal Ã¶sszetettebb Ã©s dÃ-szesebb. AgÃ¡vÃ©1 zÃ¶ld, hÃ-mezett aljÃº ruhÃ¡jÃ¡n ezÃ¼stÃ¶s szÃ-nÅ± varratok csillogtak. PadlizsÃ¡n lila, fÅ±zÅ‘s felsÅ‘je vÃ¡llÃ¡nÃ¡l vÃ©ge szakadt Ã©s egy homokbarna szÃ¶vet indult ki belÅ‘le, ami majdnem a fÃ¶ldig Ã©rt. Kezein csuklÃ³jÃ¡ig Ã©rÅ‘ agÃ¡vÃ© zÃ¶ld kesztyÅ±, amin szintÃ©n hÃ-mzÃ©s virÃ-tott, spirÃ¡los formÃ¡kat alkotva. Barna Ã¶vÃ©n egy Ã¶rvÃ©nyt szimbolizÃ¡lÃ³ fadÃ-sz csÃ¼ngÃ¶tt lazÃ¡n a

derekÃ¡n, Ã©s szintÃ©n homokbarna kendÅ‘vel volt dÃ-szÃ-tve. GÃ¶ndÃ¶r, vÃ¶rÃ¶s haja kÃ©t copfba volt fogva, amiket sÃ¡rgÃ¡sbarna bÅ‘rÃ¶v fogott Ã¶ssze. Egyik elÅ‘l, mÃ¡sik hÃ¡tul. MindkettÅ‘be bele volt fonva egy copf, Ã©s homlokÃ¡nÃ¡l elvÃ¡lasztott tincsek is hÃ¡tra voltak fonva. NyakÃ¡ban a kirÃ¡lysÃ¡g cÃ-merÃ©t szimbolizÃ¡lÃ³ nyaklÃ¡nc lÃ³gott.

A fÃ©rfin egyszerÅ± zÃ¶ld Ã©s barna kockÃ¡s tÃ³ga dÃ-szelgett, hasonlÃ³, mint a LordÃ©. HosszÃº ujjÃº, harsÃ¡ny zÃ¶ld felsÅ‘t Ã©s egyszerÅ± barna csizmÃ¡t viselt. HÃ¡tÃ¡n volt csak egy nagy szÅ‘rme kÃ¶peny. MindkettÅ‘jÃ¼knek szÃ-npompÃ¡s korona dÃ-szelgett a fejÃ©n. KettejÃ¼k kÃ¶zÃ¼l a felesÃ©g lÃ¡tszott Ã©rtelmesebbnek. A nÅ‘ aggodalmÃ¡t lassan felvÃ¡ltotta a kÃ-vÃ¡ncsisÃ¡g Ã©s elejtett egy aprÃ³cska mosolyt. MÃ©ltÃ³sÃ¡gteljesen lesÃ©tÃ¡lt a lÃ©pcsÅ‘n, fÃ©rje pedig kÃ¶vette. HosszÃº percekre feszÃ¼lt csÃ¶nd ereszkedett a fÃ©lhomÃ¡lyban ÃºszÃ³ teremre. Kint ugyan hÃ©tÃ¡gra sÃ¼tÃ¶tt a nap, itt azonban gyenge volt a fÃ©ny, a kÅ‘be vÃ©sett ablakok aprÃ³ mÃ©rete miatt.

A csÃ¶ndet a kirÃ¡lynÅ‘ szakÃ-totta meg kÃ©rdÃ©sÃ©vel. (mivel korona volt a fejÃ©n gondoltam nem szimpla Ãºri hÃ¶lggyel Ã©s Ãºrral talÃ¡ltuk szembe magukat.)
>- What to make of this yet, Lord MacGuffin?viii- Furcsa akcentussal beszÃ©lt, minden hangot elkerekÃ-tett vagy elnyÃºjtott. Hangja Ã©s arckifejezÃ©se azonban korÃ¡ntsem azt tÃ¼krÃ¶zte, amire Ã©n Ã©s szerintem a Lord szÃ¡mÃ-tott. MÃ©rges volt, vagy legalÃ¡bbis meglepett, de magabiztos. Szavai csak Ãºgy dÃ¼bÃ¶rÃ¶gtek a kÅ‘falak kÃ¶zt. Ã‰n kÃ-vÃ¡ncsian a meghÃ¶kkent fÃ©rfira szegeztem tekintetem. Egy kicsit elbizonytalanodva vÃ¡laszolt.
- So, your Majesty, we got into a storm and this man on the black something suddenly, out of nowhere plummeted into the sea, and when we pulled the deck we took a better look, then we realized that he was a viking!ix - a vÃ©gÃ©t bÃ¡trabban Ã©s egy kis aggodalommal telve mondta. Lassan visszanÃ©ztem a kirÃ¡lynÅ‘re, aki jobban megnÃ©zve szerintem fiatalabb volt nÃ¡lam. TÃ¡gra nyÃ-lt szemekkel vizslattak engem.
>- Is he really a viking?x - kÃ©rdezte a kirÃ¡ly dÃ¶bbenten. â€“ Not tooâ€¦spindly? - MÃ¡r megint ez a hangsÃºly. Mi bajuk van velem? Itt nÃ¡lam sokkal vÃ©znÃ¡bb emberek is vannak! Ã‰s csaknem a ruhÃ¡m miatt van ez az egÃ©sz cÃ©cÃ³ _vagy Fogatlan miatt, hisz felÃ© alig nÃ©ztek ez idÅ‘ alatt!_^ Ã–sszevont szemÃ¶ldÃ¶kkel mÃ©rgelÅ‘dtem magamban. EkÃ¶zben az egyik tiszt a tarisznyÃ¡mbÃ³l elÅ‘vette a levelet, amit szÃ¡llÃ-tottam.
>- Definitely. We found a parchment in his bag with viking runa writing!xi
Messenger. SzÃ³val ezt jelenti. Biztos azt hittÃ©k valami hÃ-rvivÅ‘ vagyok. Ã“, add Thor, hogy Ã©rtse mi Ã¡ll benne! KÃ©rÃ©sem nem talÃ¡lt sÃ¼ket fÃ¼lekre, mert a nÅ‘ arcÃ¡rÃ³l egyszerre eltÅ±nt a megvetÃ©s Ã©s a kÃ-vÃ¡ncsisÃ¡g. ElÅ‘szÃ¶r a dÃ¶bbenettÅ‘l kikerekedtek szemei, majd harag nyomait vÃ©ltem kivenni tekintetÃ©bÅ‘l, bÃ¡r nem lÃ¡ttam tisztÃ¡n. VÃ¶rÃ¶s fÃ¼rtjei Ã©s a papÃ-rlap eltakartÃ¡k az arcÃ¡t. Lenyelte indulatait Ã©s a fogva tartÃ³mhoz fordult, olyan Ã¡lszent nyÃ¡jassÃ¡ggal, mint Ã©n, ha valaki valamilyen hatalmas baklÃ¶vÃ©st kÃ¶vet el Ã©s prÃ³bÃ¡lom fenntartani a jÃ³indulatom lÃ¡tszatÃ¡t, de kirÃ-vÃ³an Ã©rzÅ‘dik, hogy legszÃ-vesebben puszta kÃ©zzel folytatnÃ¡m bele egy kiskanÃ¡l vÃ-zbe az illetÅ‘t.
>- Lord McGuffin, , I don't want to break your enthusiasm, but you know that it's peace declaration between certain Hooligan and Bog-Burglars tribe?xii
- Uuuh, no, I didn't know about it, Your Majesty. But ... is it possible that the reason they make peace now, because they want with us to war again.xiii

>- Do you want to make war so hard, Lord McGuffin?xiv
- Not your majesty I am only far-seeing.xv
>- Or so. But I don't like when someone judged on the basis of his origin. Maybe we can know the answers from him, don't you think.xvi- a nÅ‘ hirtelen leguggolt hozzÃ¡m. Ennek lÃ¡ttÃ¡n Fogatlan felmordult a kirÃ¡lynÅ‘ pedig megtorpant. De Ã©n aggÃ³dÃ³ barÃ¡tom felÃ© biccentettem jelezve, hogy minden rendben. Lassan felÃ©m fordult Ã©s a sajÃ¡t nyelvemen szÃ³lt hozzÃ¡m.
- Mond hogy hÃ-vnak? - kÃ©rdezte nyugtatÃ³an mosolyogva. Egy darabig csak nÃ©ztem rÃ¡, majd vÃ¡laszoltam.
>- A nevem Harmadik Hablaty HarÃ¡kolÃ³ Haddock, Ã©n vagyok a Hibbant-szigeti HuligÃ¡n tÃ¶rzs tÃ¶rzsfÅ‘nÃ¶ke. - a nÅ‘ arcÃ¡rÃ³l hirtelen eltÅ±nt a mosoly, gyorsan felÃ¡llt Ã©s az emberei felÃ© szÃ³lt.
- Let him go!xvii - a jelen lÃ©vÅ‘k mind hitetlenkedtek, mÃ©g a kirÃ¡ly is. _Na, ennyit errÅ‘l. Itt is a nÅ‘ az Ãºr a hÃ¡znÃ¡l._
>- What, but Queen! He's a Viking!xviiiâ€“ erÅ‘skÃ¶dÃ¶tt Lord McGuffin, megrÃ¡ntotta a felsÅ‘m nyakÃ¡t Ã©s pÃ¡r centire elemelt a fÃ¶ldtÅ‘l. Ã‰n Ã¶sszerezzentem, Fogatlan pedig hangosan morogni kezdett.
- - Propably, but he's also a chief, and when our team invaded the Archipelago, the chiefs treated honorably our clan bosses. We also need to give this respect.xixâ€“ erÅ‘skÃ¶dÃ¶tt a kirÃ¡lynÅ‘, majd egy ember mÃ¶gÃ©m lÃ©pet Ã©s eloldozott. Ã‰n felÃ¡lltam Ã©s csuklÃ³imat kezdtem dÃ¶rzsÃ¶lni.
>- KÃ¶szÃ¶nÃ¶m, felsÃ©g. â€“ mondtam kÃ¶zÃ¶mbÃ¶sen. Most vettem csak Ã©szre, hogy vagy mÃ¡sfÃ©l fejjel magasabb vagyok nÃ¡la, a kirÃ¡ly pedig csak egy-kÃ©t centivel lehetett magasabb, mint Ã©n. BÃ¡r hÃ¡romszor akkora.
- Mondd, hogy vetÅ‘dtÃ©l ide?
>- Ezer Ã¶rÃ¶mmel elmondok Ã¶nnek mindent, de elÅ‘bb engedje el a barÃ¡tomat! â€“ mondtam hatÃ¡rozott bÃ¡r talÃ¡n egy kicsit mogorva hangon. â€“ KÃ©rem. â€“ tettem hozzÃ¡, halkan. Å• intett az embereinek, hogy engedjÃ©k el Fogatlant. De amint szabaddÃ¡ vÃ¡ltak vÃ©gtagjai ellÃ¶kte magÃ¡tÃ³l az embereket Ã©s hangos Ã¼vÃ¶ltÃ©sben tÃ¶rt ki. Mindenki egy lÃ©pÃ©st hÃ¡trÃ©bb lÃ©pett, de Ã©n elÃ© siettem Ã©s nyugtatÃ³an az orrÃ¡ra tettem egyik kezemet, majd rÃ¡mosolyogtam. â€“ Semmi gond, pajti. Minden rendben. â€“ ugyan visszavett egy kicsit indulatossÃ¡gÃ¡bÃ³l, de jobb szÃ¡rnyÃ¡val Ã©s farkÃ¡val vÃ©dett engem. A mÃ¡sik kezemet az Ã¡lla alÃ¡ tettem, hogy ezzel is visszatartsam oltalmazÃ³ barÃ¡tomat attÃ³l, hogy vÃ©delmemben megpirÃ-tsa ÃºjdonsÃ¼lt â€žbarÃ¡tainkat".
- See?! You can trust in a viking like this!xx â€“ morrant fel McGuffin.
>- Oh, stop it already!xxi â€“ mondta szemeit forgatva a kirÃ¡lynÅ‘. LÃ¡tom nem csak nekem van mÃ¡r elegem belÅ‘le.
>- SzÃ³val â€“ felÃ©m fordult Ã©s barÃ¡tsÃ¡gos tekintettel bele kezdett mondÃ³kÃ¡jÃ¡ba-, javaslom, hogy keressÃ¼nk egy nyugodtabb Ã©s barÃ¡tsÃ¡gosabb helyet, hogy vÃ©gre tisztÃ¡zzuk a nÃ©zeteltÃ©rÃ©seinket. â€“ Egyre szimpatikusabb ez a nÅ‘.

>- DÃ-jazom az Ã¶letet. â€“ tettem hozzÃ¡ kÃ¶zÃ¶mbÃ¶sen.
- Gentelmen, leave us alone, please!xxii â€“ szÃ³lt mÃ©ltÃ³sÃ¡gteljesen embereihez. A kirÃ¡ly is elindult az ajtÃ³ felÃ©, mikor ezt a kirÃ¡lynÅ‘ Ã©szrevette, szem forgatva elkapta fÃ©rje karjÃ¡t Ã©s visszarÃ¡ntotta.
>- Not you, Beirnhard!xxiii â€“ Fogatlannal halkan felkuncogtunk a jelenet lÃ¡ttÃ¡n.
- KÃ¶vessetek, kÃ©rlek. â€“ invitÃ¡lt minket a vÃ¡r hÃ¡tsÃ³ udvara felÃ©.

1 szÃ¼rkÃ©s kÃ©kes-zÃ¶ld nÃ¶vÃ©ny

i Egy vikingâ€¦ Mit keres ilyen messze a tengeren? â€¦ SÃ¡rkÃ¡ny

hÃ¡ton?

ii FelÃ©bredt!

iii Nos, vikingek sÃ¡rkÃ¡nyhÃ¡ton, ezzel akarjÃ¡tok megnyerni a hÃ¡borÃºt, kÃ¶lyÃ¶k? Ã‰s te vagy a hÃ-rnÃ¶k?

iv Persze, nem Ã©rted, amit mondok. A te fajtÃ¡d csak a hÃ¡borÃºhoz Ã©s a harchoz Ã©rt.

v BÃ¡r elÃ©g vÃ©zna vagy vikingnek, nemde?

vi Na, most irÃ¡ny Dunbroch â€¦ a kirÃ¡lynÅ‘ elÃ©gedett lesz a kivÃ©teles zsÃ¡kmÃ¡nyunkkal.

vii SzÃ¡razfÃ¶ld!

viii Ezt meg mÃ©gis mire vÃ©ljem, Lord McGuffin?

ix HÃ¡t felsÃ©g, viharba keveredtÃ¼nk Ã©s ez az alak azon a fekete valamin egyszer csak, Ãºgy a semmibÅ‘l a vÃ-zbe zuhant Ã©s mikor a fedÃ©lzetre hÃºzva jobban szemÃ¼gyre vettÃ¼k, rÃ¡jÃ¶ttÃ¼nk, hogy Å‘ egy viking!

x Å• tÃ©nyleg egy viking?

xi Minden bizonnyal. A tÃ¡skÃ¡jÃ¡ban egy pergament talÃ¡ltunk viking rÃºnaÃ-rÃ¡ssal.

xii Lord McGuffin, a vilÃ¡gÃ©rt sem akarnÃ¡m letÃ¶rni... a lelkesedÃ©sÃ©t, de ugye tudja, hogy ez egy bÃ©keszerzÅ‘dÃ©s a bizonyos HuligÃ¡n Ã©s LÃ¡pi-Tolvajok tÃ¶rzs kÃ¶zÃ¶tt?

xiii Ã–Ã¶, nem, errÅ‘l nem tudtam, felsÃ©g. De... lehetsÃ©ges, hogy azÃ©rt kÃ¶tnek bÃ©kÃ©t most, mert ismÃ©t hÃ¡borÃºba akarnak lÃ©pni velÃ¼nk.

xiv Ennyire hÃ¡borÃºzni akar, Lord MacGuffin?

xv Nem felsÃ©g, csak elÅ‘relÃ¡tÃ³ vagyok.

xvi Vagy Ãºgy. Ã‰n viszont nem vagyok oda, ha valakit a szÃ¡rmazÃ¡sa alapjÃ¡n Ã-tÃ©lnek el. TalÃ¡n tÅ‘le is megtudhatnak a vÃ¡laszokat, nem gondolja.

xvii EngedjÃ©k el!

xviii Na, de kirÃ¡lynÅ‘! Å• egy viking!

xix Meglehet, de egyben tÃ¶rzsfÅ‘nÃ¶k is, Ã©s mikor a mi csapataink nyomultak be a szigetvilÃ¡gba a tÃ¶rzsfÅ‘nÃ¶kÃ¶k tisztessÃ©ggel bÃ¡ntak a vezÃ©reinkkel. NekÃ¼nk is meg kell adnunk ezt a tiszteletet.

xx LÃ¡tja?! Ã•gy bÃ-zzon meg egy vikingben!

xxi Ã“, fejezze mÃ¡r be!

xxii Uraim, hagyjanak magunkra kÃ©rem!

xxiii Nem te, Beirnhard!

End
file.